

INGEZONDEN.

GENEESKUNDIG ONDERZOEK VOOR HET HUWELIJK.

In het nummer van 1 Mei staat op bldz. 1848 een berichtje over Duitsche Huwelijksconsultatie-bureaux. De strekking van dit stukje is zóó geheel verschillend van die van het Amsterdamsche Bureau, dat ik mij genoopt voel de lezers daarover in te lichten. Daarbij komt nog, dat tal van geneeskundigen, door onbekendheid, onsympathiek tegenover ons streven staan, een houding die, door het lezen van voornoemd berichtje, zeer zeker nog erger kan worden. Ik zal hier één zin uit ons jaarverslag aanhalen, die, zonder commentaar, velen kan geruststellen: „Dat wij in onze raadgevingen ons steeds zullen onthouden van ruw ingrijpen in de teere zaak welke huwelijk heet, en dat wij ons daarbij steeds zullen laten leiden, behalve door gezondheidsoverweging, door die motieven van menselijkheid en idealisme, welke nu eenmaal bij een huwelijk niet gemist mogen worden”.

Vandaar onze tegenkanting tegen huwelijksverbod (dat men ons gaarne toedicht) en tegen het *verplicht* zijn van G. O. v. h. H.. Afscheiden van het feit, dat bij verplichting een zee van bedrog zou te voorschijn komen, is het geneeskundig onderzoek een streven naar verantwoordelijkheidsgevoel, dat niet opgelegd moet worden, maar spontaan uit de massa moet boven komen.

Dat onze bureaux zich „in hoofdzaak zouden bepalen tot raadgeving ter voorkoming van groote gezinnen” is een beleediging, die men het beste teniet doet door er over te zwijgen. In Amsterdam worden de praktische raadgevingen, in tegenstelling met wat op bldz. 1848 staat, verstrekt buiten het terrein der erfelijkheid. Dit gebied is zóó moeilijk en onzeker, dat het ons niet veroorloofd lijkt adviezen te geven, daarop steunende. In dubio abstinence!

Amsterdam, 2 Mei 1926.

B. PREMSELA.

De Pruisische minister, wiens aanschrijving op bldz. 1848 kort is weergegeven, heeft waarschijnlijk nooit van het Amsterdamsche bureau gehoord. Dit behoeft zich dus volstrekt niet beleedigd te achten door wat de minister van de bureaux in eenige Duitsche gemeenten zegt.

PINKHOF.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Geneeskundig onderzoek ingevolge de pensioenwet.

Zooals onze lezers weten, zijn in het begin van dit jaar een groot aantal geneeskundigen, zonder meer, afgevoerd van de lijst der geneesheeren aangewezen voor het doen van keuringen ingevolge de pensioenwet 1922. Het lid van de Eerste Kamer der Staten Generaal, de heer SLINGENBERG, heeft onder dagteekening van 29 April 1926 hieromtrent de volgende vragen tot den minister van financiën gericht:

„1. Is het den minister bekend, dat het hoofdbestuur van de Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, protest heeft aangeteekend tegen den onlangs getroffen maatregel, waarbij een groot aantal geneeskundigen is afgevoerd van de lijst in zake geneeskundig onderzoek ingevolge de Pensioenwet 1922?

2. Is het juist, dat bij den bestreden maatregel een groot aantal geneeskundigen van deze lijst is afgevoerd, zonder dat redelijkerwijze eenige aanmerking was te maken op de wijze, waarop zij hun taak hadden volbracht?

3. Zoo ja, is dan deze maatregel voor de afgevoerde artsen, die deels niet, maar deels door anderen werden vervangen, niet in hooge mate grievend te achten?